

129. Strah pred Bogom in ljubezen do Boga

1 Vstal sem s stola in se napotil k mizi Samarijanov, ki so kar se da hitro vstali in Mi z največjim strahospoštovanjem rekli (Samarijani): »O Gospod, Gospod! Grešniki smo in nismo vredni, da prideš k naši mizi, spregovori le besedo, da se okrepimo v Tvoji luči!«

2 Jaz sem rekel: »Ne imejte prevelikega strahospoštovanja pred Menoj in raje okrepite pravo in pristno ljubezen do Mene! Veliko več je vredno ljubiti Boga nadvse, kakor se Ga nadvse bati. Pretiran strah pred Bogom človeka čedalje bolj oddaljuje od Boga in nazadnje postane hudobno seme, iz katerega se sčasoma razvije poganstvo z vsem svojim malikovanjem in praznoverjem ter se konča s popolnim pomanjkanjem vere.

3 Z vso ljubeznijo pa se človek čedalje bolj približuje Bogu, postaja zaupljiv do Njega, hrepeni po Njem in se tako vse bolj polni z Božjim duhom; kajti čedalje večja in zaupljivejša ljubezen do Boga je vendar pravi in živi Božji duh v človeku in duh večnega življenja v duši. Zato je tudi grešnik, ki se spreobrne iz ljubezni do Boga, Bogu bližji in prijetnejši kakor devetindevetdeset zelo bogaboječih ljudi, ki se nikoli niso pregrešili v nobeni zapovedi in kot pravični niso nikoli potrebovali pokore.

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)

[knjiga 9](#)